

Sygn. akt: I C 834/18 upr.

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Piasecka

Protokolant stażysta Karolina Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2019 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

postanawia:

na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. zawiesić postępowanie w sprawie.

Sygn. akt I C 834/18 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł do Sądu Rejonowego L. (...) pozew przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 1 353,22 zł z odsetkami umownymi od kwoty 1 088,29 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, jednak nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 05 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 17 września 2018 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

W terminie wynikającym z art. 505³⁷ k.p.c. powód przedłożył dokumenty wykazujące umocowanie osoby występującej z pozwem do działania w imieniu powoda wraz z odpisem dla strony przeciwnej.

Zarządzeniem z dnia 24 października 2018 roku powód został wezwany przez pełnomocnika do wskazania danych umożliwiających weryfikację pozwanego w systemie (...), albowiem w wyniku weryfikacji na podstawie danych wskazanych w pozwie nie wyszukano osoby wskazanej w pozwie – A. K., w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem rozważenia zawieszenia postępowania.

Niniejsze wezwanie prawidłowo doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 29 października 2018 roku, jednak termin do wywiązania się z zobowiązania upłynął bezskutecznie.

W dniu 08 listopada 2018 roku zarządzono doręczenie wydruku pozwu oraz odpisu pisma z dnia 18-10-2018r. wraz z załącznikami pozwanemu A. K. pod wskazany w pozwie adres.

Korespondencja dla pozwanego została zwrócona przez operatora pocztowego po dwukrotnym awizowaniu. Dokonano weryfikacji numeru PESEL pozwanego wskazanego przez powoda w pozwie, jednak w oparciu o system (...) ustalono osobę o innym nazwisku - A. K..

Rozpoznanie sprawy skierowano na rozprawę, którą wyznaczono na dzień 11 stycznia 2019 roku i zarządzono doręczenie pozwanemu wezwania oraz odpisu pozwu wraz z załącznikami na adres pozwanej wskazany w pozwie. Korespondencja dla pozwanej została jednak zwrócona przez operatora pocztowego po dwukrotnym awizowaniu, dlatego też korespondencję wysłano ponownie pod adres wynikający z weryfikacji uzyskanej w systemie (...) Co prawda wezwanie dla pozwanego wraz z odpisem pozwu zostało doręczone adresatowi określonymu jako – A. K., jednak osoba ta nie stawiała się na wyznaczonej rozprawie.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2019 roku Sąd zawiesił postępowanie w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Indywidualizacja człowieka – osoby fizycznej mającej zdolność prawną – jest nieodzownym elementem prawidłowości obrotu prawnego oraz właściwego kształtowania się stosunków cywilnoprawnych. To samo dotyczy indywidualizacji stron procesu (uczestników postępowania); jest ona niezbędnym czynnikiem prawidłowości oraz skuteczności postępowania cywilnego i bez wątpienia stanowi także jeden z elementów rzetelnego procesu, gwarantującego tzw. sprawiedliwość proceduralną, wpływającą z konstytucyjnego prawa do sądu. Tradycyjnym instrumentem indywidualizującym człowieka w ogólności, a także w zakresie stosunków cywilnoprawnych, jest nazwisko oraz imię. W konsekwencji przyjmuje się, że imię (imiona) i nazwisko - a także płeć, data i miejsce urodzenia, imiona rodziców oraz nazwisko rodowe matki - stanowią jeden z najważniejszych, konstytutywnych elementów stanu cywilnego człowieka, kształtujących jego indywidualność.

Indywidualizacja stron (uczestników) postępowania cywilnego ma znaczenie we wszystkich sprawach, jednak znaczenie to rośnie w tych wypadkach, w których wydawane są orzeczenia podlegające wykonaniu w drodze egzekucji albo których skuteczność polega na zdatności do wpisu w określonym rejestrze, w tym także np. w księgach wieczystych (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 137/13, Legalis).

Występujące w praktyce sądowej, a zwłaszcza w postępowaniu egzekucyjnym przypadki zbieżności imion i nazwisk oraz związane z tym błędy popełniane w szczególności przy wdrażaniu egzekucji z rachunku bankowego, w której możliwość obrony przy zastosowaniu unormowania zawartego w art. 825 pkt 3 k.p.c. jest iluzoryczna lub w ogóle niemożliwa, zmusiła prawodawcę do podjęcia kroków mogących zapobiec powtarzaniu się tych przypadków. Sprzyjała temu także cywilizacyjna, upowszechniona wraz z nadejściem epoki elektronicznej tendencja do oznaczania obywateli niepowtarzalnymi numerami (symbolami) identyfikacyjnymi. W konsekwencji przyjęto, że w odniesieniu do osób fizycznych najbardziej efektywnym oznaczeniem indywidualizującym - obok imienia i nazwiska - jest numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), obejmujący w zakodowanej postaci datę urodzenia, liczbę porządkową oraz płeć.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 24 września 2010 roku o ewidencji ludności (tekst jednolity Dz. U. z 2017r. poz. 657), numer PESEL to jedenastocyfrowy symbol numeryczny, jednoznacznie identyfikujący osobę fizyczną, zawierający datę urodzenia (rok, miesiąc, dzień), numer porządkowy, oznaczenie płci oraz liczbę kontrolną. Numerem tym dysponuje zdecydowana większość osób fizycznych (obywateli polskich i cudzoziemców – art. 7 cytowanej ustawy). W odniesieniu do osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi funkcję numeru PESEL przypisano numerowi Krajowego Rejestru Sądowego, a w razie jego braku - numerowi w innym właściwym rejestrze lub ewidencji oraz numerowi identyfikacji podatkowej (NIP).

W konsekwencji ustawą z dnia 10 maja 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 654) znowelizowano art. 126, 177 i 505 oraz dodano art. 208¹. Zmianom tym towarzyszyła zmiana rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. Nr 38,

poz. 249) dokonana rozporządzeniem z dnia 18 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. z 2013 r. poz. 870), a także zmiana rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2012 r. w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz.U. z 2012 r. poz. 443) wprowadzona rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie określenia brzmienia klauzuli wykonalności (Dz.U. z 2013 r. poz. 859).

Zgodnie z art. 126 § 2 pkt 2 i 3 k.p.c., powód ma obowiązek wskazania w pozwie własnego numeru identyfikacyjnego, który nie obejmuje numerów indywidualizujących stronę pozwaną. Stosownie do art. 208¹ k.p.c., ciężar ustalenia numeru PESEL (numeru Krajowego Rejestru Sądowego lub innego właściwego numeru) spoczywa na sądzie, który jest obowiązany działać w tym zakresie z urzędu, z tym jednak, że wskazanie danych pozwalających sądowi na ustalenie tych numerów pozostaje obowiązkiem powoda. W związku z tym, zgodnie z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., sąd może zawiesić postępowanie, jeżeli na skutek niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie danych pozwalających sądowi na ustalenie numerów, o których mowa w art. 208¹ k.p.c., nie można nadać sprawie dalszego biegu. Rozszerzenie przyczyn zawieszenia postępowania wynika z tego, że ustalenie numeru PESEL pozwanego następuje z zasady w granicach technicznych możliwości systemu informatycznego obsługującego zbiór gromadzący te numery. Wielokrotnie jednak niezbędne są dodatkowe dane personalne, którymi sąd nie dysponuje ani nie jest w stanie ich ustalić; ciężar ich wskazania ustawodawca przeniósł na powoda, lokując go w ramach normalnych ciężarów procesowych spoczywających na osobie dochodzącej ochrony prawnej, do których należy przede wszystkim dokładne określenie pozwanego (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 137/13, Legalis).

Kodeks postępowania cywilnego nie określa czasu, w którym należy podjąć czynności zmierzające do ustalenia numeru PESEL pozwanego, a tym bardziej chwili zawieszenia postępowania. Przepis art. 208¹ k.p.c. jest wprawdzie usytuowany w rozdziale 3 działu II tytułu VI księgi pierwszej kodeksu postępowania cywilnego zatytułowanym „Rozprawa”, wśród przepisów dotyczących czynności przygotowawczych poprzedzających posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie oznacza to jednak, wyłączenia jego działania w sprawach, w których orzeczenie co do istoty sprawy (sporu) jest wydawane na posiedzeniu niejawnym. Nawet jednak wtedy, gdy sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów ogólnych o procesie, z umiejscowienia art. 208¹ k.p.c. nie można wyciągać wniosku, jakoby czynności służące ustaleniu numeru PESEL sąd mógł podejmować tylko na rozprawie. Należy podkreślić, że rozdział 3, w którym ulokowano omawiany przepis, oprócz przepisów bezpośrednio dotyczących przebiegu rozprawy, obejmuje także unormowania odnoszące się do czynności podejmowanych przed rozprawą lub między posiedzeniami wyznaczonymi na rozprawę. Z takiego usytuowania art. 208¹ k.p.c. nie wynika więc, że zawieszenie postępowania na skutek niemożności ustalenia numeru PESEL musi nastąpić przed rozprawą, a tym bardziej przed podjęciem próby doręczenia pozwu stronie pozwanej.

Na ocenę potrzeby i celowości zawieszenia postępowania oraz określenia chwili, w której powinno to nastąpić, musi wpływać także to, że ustalenie numeru PESEL pozwanego zgodnie z art. 208¹ k.p.c. co do zasady warunkuje wydanie wyroku. Zatem przed doręczeniem pozwu i rozpoczęciem rozprawy sąd nie może zawiesić postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. na skutek niewskazania przez powoda danych pozwalających na ustalenie numerów, o których mowa w art. 208¹ k.p.c., a po rozpoczęciu rozprawy zawieszenie postępowania na tej podstawie może nastąpić tylko wtedy, gdy uzyskanie danych umożliwiających ustalenie wskazanych numerów nie jest możliwe (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., III CZP 137/13, Legalis).

W niniejszej sprawie – w oparciu o dane wskazane w treści pozwu – pozwany określony jako (...) nie został zweryfikowany (porównaj: zaświadczenie z systemu(...)k. 6). Mimo zobowiązania powód nie wskazał dodatkowych danych pozwanego umożliwiających Sądowi z urzędu ustalenie jego numeru PESEL. Również próba doręczenia pozwanemu wydruku pozwu i odpisu pisma z dnia 18-10-2018r. wraz z załącznikami zakończyła się niepowodzeniem. Korespondencja dla pozwanego skierowana pod adres wskazany w pozwie, została bowiem zwrócona po dwukrotnym awizowaniu (porównaj: koperta wraz z EPO k. 82-83).

W związku z powyższym dokonano weryfikacji wskazanego w pozwie przez powoda numeru PESEL pozwanego. Z informacji uzyskanej z systemu (...) wynika, iż pod wskazanym numerem PESEL znajduje się osoba o innym nazwisku i innym adresie miejsca zamieszkania (porównaj: zaświadczenie k. 84). Zarządzono ponowne wysłanie wydruku pozwu i odpisu pisma z dnia 18-10-2018r. wraz z załącznikami, a także wezwania na rozprawę wyznaczoną na dzień 11-01-2019r. na nazwisko pozwanego wskazanego w pozwie, jednak pod adres ustalony w systemie (...)

W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, iż korespondencja dla pozwanego została odebrana przez adresata o nazwisku (...). Dodatkowo wskazać należy, iż na wyznaczonej rozprawie również się nikt nie stawił, w szczególności pozwany. Co za tym idzie nie było możliwości zweryfikowania danych pozwanego określonego w pozwie jako (...).

Wobec powyższego, skoro powód nie wskazał dodatkowych danych umożliwiających zweryfikowanie pozwanego określonego jako (...), a pozwany – mimo podjętej próby doręczenia mu wezwania na rozprawę i odpisu pozwu – nie stawił się na wyznaczonej rozprawie, sprawie nie można było nadać dalszego biegu i zasadnym było zawieszenie postępowania.